

Valtakunnalliset Haavapäivät 2024

Valtakunnalliset Haavapäivät 2024 järjestettiin Helsingissä Triplan Sokos Original – koulutus tiloissa. Kaksipäiväinen koulutustapahtuma mahdollisti osallistumisen myös etänä, mutta mielestäni liveä osallistuminen on aina parasta. Se mahdollistaa tutustumisen haavanhoidon osaajiin, tuotteisiin ja edustajiin. Järjestelyt olivat muutoin erinomaiset majoituksen ja koulutustapahtuman suhteen, mutta torstaina oli saleissa liian kuuma ja happivajetta.

Haavapäivät tarjosivat käytännönläheisiä luentoja, joista erityisesti yleislääketieteen erikoislääkäri Outi Seppälän esitys potilaan motivoinnista omahoitoon oli pirskahtelevan upea ja herätti ajatuksia. Esitys herätti ajatukset siitä, että miksi hoitaja hoitaa ja tekee puolesta, mutta mitä jää potilaan itsensä vastuulle? Miten motivoida tupakoinnin lopettamiseen tai edes vähentämiseen? Miksei hoitaja voisi suoraan sanoa haittoista ja mitä siitä seuraa? Tosiasia on, että nimenomaan potilas itse vastaa omahoidostaan ja tulee saamaan ammattilaiselta ohjausta hoitoonsa esimerkiksi osoittamalla empatiaa ja kysymällä mikä saisi sinut toimimaan näin jne.? Kukaan meistä ei voi jäädä sellaiseksi kuin nyt on- sillä muutostako ei voi estää? Potilaalla on siis lakiin perustuvia oikeuksia, mutta myös velvollisuuksia.

Tähän edellä olevaan liittyen diabetesta sairastavan potilaan haasteellinen jalkahaava ja yleensä diabetes puhuttaa aina, koska se on niin yleinen pitkäaikaissairaus. Erikoislääkäri Jorma Lahtela toi hyvin esille diabetekseen liittyvän jalkahaavan riski ja/tai jalan menettämisen riski elinaikana. Hän **korosti jalkahaavan ennaltaehkäisyä, mikä on tärkein hoitokeino. Myös uusiutumisen ennaltaehkäisy on tärkeää, vaikka se on haastavaa.** Juurikin diabeteksestä ja sen seurauksista syntyy suuria kustannuksia hyvinvointialueille.

Professori Outi Akrénin pohdinnat siitä, milloin luopua hoidon parantavasta tavoitteesta olivat erittäin mielenkiintoisia. Olisi osattava parantavasta hoidosta luopua ja siirtyä oireenmukaiseen hoitoon, niin että tilanne potilaan kannalta on mahdollisimman tasaista ja kivutonta.

Epätavallisista haavoista esitys oli myös hyvin valaiseva ja käytännön läheinen.

Kaiken kaikkiaan koulutuspäivät olivat nyt hyvin suunniteltu ja luennoitsijoista parhaita olivat nimenomaan lääkärikunta ja heidän ilmaisukykynsä oli erittäin käytännönläheistä ja selkeää.

Marja-Leena Kantola